

[Indenrigsministeren]

munerne til at nedsætte lokaludvalg. Baggrunden for forslaget herom er, at adgangen efter frikommuneloven til at nedsætte lokaludvalg er ophørt med frikommuneordningens ophør den 31. december 1993. Herlev Kommune og Ejby Kommune havde benyttet sig af denne hjemmel til at nedsætte lokaludvalg med selvstændig beslutningskompetence.

Lovforslaget skal således muliggøre, at kommuner fortsat kan oprette sådanne lokaludvalg, der er valgt af kommunalbestyrelsen.

Lokaludvalg med selvstændig beslutningskompetence indebærer, at opgaver, der i lovgivningen er henlagt til kommunalbestyrelsen, overlades til selvstændig forvaltning af lokaludvalg inden for geografisk afgrænsede dele af kommunen.

Herlev Kommunes evaluering af forsøget med lokaludvalg har været meget positiv, og kommunen har derfor ønsket at fortsætte med lokaludvalg. Ved lov nr. 895 af 30. november 1993 om forlængelse af visse frikommuneforsøg m.v. er det sikret, at forsøget i Herlev Kommune kan fortsætte uændret indtil den 1. august 1994. Herefter må der være en permanent hjemmel i lovgivningen til nedsættelse af sådanne lokaludvalg.

Erfaringerne fra Herlev Kommune viser, at oprettelse af selvstændige lokaludvalg kan være et godt supplement til brugerbestyrelser, som det kendes i skoler og institutioner.

I regeringens handlingsplan for landdistrikterne er der også peget på, at lokaludvalg kan være en måde, hvorpå landområdernes ønsker om en højere grad af selvstændighed og indflydelse kan imødekommes.

Efter forslaget skal lokaludvalgets medlemmer – ligesom efter frikommuneloven – udpeges af kommunalbestyrelsen, og der kan således ikke etableres folkevalgte lokalråd.

De opgaver, som lokaludvalg efter forslaget vil kunne få overladt til selvstændig varetagelse inden for deres stedlige område, svarer til de opgaver, som efter frikommuneforsøget har været henlagt til lokaludvalgene i Herlev Kommune. Det drejer sig om en række opgaver på det tekniske område og arealanvendelsesområdet, miljøområdet, skole- og fritidsområdet, det kulturelle område og det sociale område.

Kommunalbestyrelsen skal i et regulativ fastsætte de nærmere regler for lokaludvalg

med selvstændig beslutningskompetence. Regulativet skal godkendes af indenrigsministeren efter forhandling med vedkommende resortminister.

Reglerne om lokaludvalg er alene foreslået indsat i den kommunale styrelseslov, idet Københavns Kommune ikke umiddelbart har tilkendegivet noget ønske om, at reglerne herom tillige indsættes i den københavnske styrelseslov. Hvis der imidlertid fra Københavns Kommune måtte fremkomme et ønske herom, vil regeringen naturligvis være indstillet på at foreslå tilsvarende regler i den københavnske styrelseslov.

De to øvrige ændringsforslag i lovforslaget vedrører derimod såvel den kommunale styrelseslov som den københavnske styrelseslov.

Det ene ændringsforslag imødekommer et kommunalt ønske om en begrænsning af rækkevidden af delegationsforbudet, for så vidt angår fastsættelse af betaling for ydelser til borgerne. Reglerne herom – i styrelseslovens § 41 a og den københavnske styrelseslovs § 42 a – har i praksis vist sig at være uhensigtsmæssige og at have et videre anvendelsesområde end tilsigtet.

Jeg kan i denne forbindelse henvise til Kommunernes Landsforenings henvendelse af 30. marts 1993 til Folketingets Kommunaludvalg og mine kommentarer hertil i brev af 14. april 1993, der er optrykt i Folketingstidende 1992-93, tillæg B sp. 1149-52.

Med den foreslåede ændrede affattelse af reglerne om, hvilke takster kommunalbestyrelsen på et møde skal træffe afgørelse om, er der sket en begrænsning til de takster, der i særlig grad må anses for at have almenhedens interesse.

Det andet ændringsforslag vedrører en ophævelse af bestemmelsen om, at sager om kommunalbestyrelsesmedlemmers strafbare pligttilsidesættelser skal behandles som statsadvokatsager. Forslaget herom har baggrund i ændringerne af påtalereglerne i retsplejeloven. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, vil der dog af rigsadvokaten blive fastsat regler, der sikrer, at det fortsat er statsadvokaten, der har påtalekompetencen i sådanne sager.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til Tingets velvillige behandling.